

82,0 %. Перевага першого строку сівби над останнім за показником виживання рослин гречки склала 8,1 пунктів.

Встановлено, що кожен наступний строк сівби гречки з інтервалом ртр ґрунту в 2⁰C починаючи з ртр 8⁰C спричиняє скорочення періоду вегетації рослин

гречки. Разом з тим в управлінні ростом і розвитком значний вплив має спосіб сівби. Збільшення ширини міжрядів від 15 до 45 см подовжує тривалість зазначених міжфазних періодів на 2–4 доби залежно від досліджуваних строків сівби.

Таблиця 3 – Тривалість міжфазних періодів росту і розвитку рослин гречки сорту Зеленоквіткова 90 залежно від строків і способів сівби, діб (середнє 2012–20015 рр.)

Стрік сівби (ртр ґрунту)	Способи сівби	Періоди				Вегетацій- ний період
		сівба-сходи	сходи-цвітіння	цвітіння- побуріння	побуріння- дозрівання	
8 ⁰ C	15	11	32	42	19	93
	30	11	35	44	20	99
	45	11	36	46	21	103
10 ⁰ C	15	9	31	41	17	89
	30	9	32	42	19	93
	45	9	34	44	20	98
12 ⁰ C	15	8	30	39	16	85
	30	8	31	40	18	89
	45	8	32	41	19	92
14 ⁰ C	15	7	29	38	15	82
	30	7	30	39	17	86
	45	7	31	40	18	89
16 ⁰ C	15	6	28	36	13	77
	30	6	29	37	15	81
	45	6	30	38	16	84

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Культура гречихи / Е. С. Алексеева и др. // Технология возделывания гречихи. – Каменец-Подольский: Издатель Мощак М. И., 2005. – Ч. 3. – 504 с.
2. Ruszkowski M. The cultivation and utilization of buckwheat in Poland / M. Ruszkowski // (Buckwheat research 1983. Proceedings of the 2–nd International Symposium on Buckwheat, Miyaraki. – Japan, 7-10 September). – Miyaraki, 1983. – P. 13-22.
3. Якименко А. Ф. Гречиха. / А. Ф. Якименко. – М. : Колос, 1982. – 196 с.
4. Савицкий К. А. Гречка / К. А. Славицкий, О. С. Овсийчук. – К. : Урожай, 1990. – 240 с.
5. Анохин Н. А. Крупяные культуры / Н. А. Анохин, Е. Д. Горина. – Киев: Урожай, 1968. – 131 с.
6. Мойсейченко В. Ф. Основи наукових досліджень агрономії: підручник / В. Ф. Мойсейченко, В. О. Єщенко. – К. : Вища школа, 1994. – 334 с.

УДК 633.11

АГРОЕКОЛОГІЧНІ І ТЕХНОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ВРОЖАЙНОСТІ ПШЕНИЦІ ОЗИМОЇ У ЗОНІ ПІВДЕННО-СХІДНОГО СТЕПУ УКРАЇНИ

ЧЕРЕНКОВ А.В. – доктор с.-г. наук, професор

НЕСТЕРЕЦЬ В.Г. – доктор с.-г. наук, с.н.с.

СОЛОДУШКО М.М. – кандидат с.-г. наук, с.н.с.

КРОТИНОВ І.В. – кандидат с.-г. наук

ДУ Інститут зернових культур НААН

Постановка проблеми. Пшениця озима – головна зернова культура як в зоні Степу, так і зокрема в його південно-східному регіоні, де її належить провідне місце по рівню врожайності і валовим зборам продовольчого зерна. Зазначений ґрунтово-екологічний регіон характеризується певним кліматичним ресурсом зваження, що обумовлюється як географічно-широтними змінами, так і погодно-кліматичним потеплінням, що в певній мірі співпадає з початком нинішнього століття [1, 2, 4].

Одним із найголовніших факторів одержання високих урожаїв пшениці озимої є рівень вологозабезпеченості її попередників доступною вологою,

як на час сівби для отримання своєчасних сходів рослин, так і для подальшого їх росту й розвитку в осінній період, що має безпосередній вплив на добру перезимівлю посівів та оптимальні умови зваження для формування високопродуктивних агроценозів у весняно-літній період.

Завдання і методика досліджень. Польові дослідження проводили за двома попередниками: чорний пар, після якого майже щорічно складаються сприятливі гідротермічні умови для найбільш повної реалізації потенціалу продуктивності пшениці озимої, і непаровий попередник – кукурудза на силос, після якого вологозабезпеченість ґрунту практично повною мірою визначається обсерваці-

єю атмосферних опадів, як в період сівби, так і в осінньо-зимовий і весняно-літній періоди.

Результати дослідження. Експериментальні дослідження проводились на Розівській дослідній станції Інституту зернових культур упродовж п'ятнадцяти років, що реалізовані в двома семиріччями: 2001/02–2007/08 в.р. і 2008/09–2014/15 в.р. Ґрунтний покрив дослідних ділянок – чорнозем звичайний середньоглинистий з вмістом гумусу 3,5–3,9%, рухомих форм фосфору 11,2–14,7 мг, обмінного калію 9,0–13,5 мг/100 г абсолютно сухого ґрунту (за Чириковим). Еколо-агрохімічна оцінка ґрунту – 65 балів; ресурсна родючість – 2,3 т/га зернових одиниць.

Технологія вирощування пшениці озимої, окрім поставлені на вивчення питань, була загальноприйнятою для зони. Щорічно висівалось 4–5 сортів найліпше адаптованих до локалізованих ґрунтово-кліматичних умов регіону вирощування та технологічного забезпечення, з високими ознаками стійкості до несприятливих погодних умов і відрізнялась високими показниками врожайності та якості зерна.

Мінеральні добрива (нітроамофоска, аміачна селітра, амофос) вносились перед сівбою згідно наступної схеми:

Рівень живлення	Попередники	
	Чорний пар	Кукурудза на силос
Низький	без добрив (контроль)	без добрив (контроль)
	теж + N ₃₀ в підживлення в кінці фази кущення рослин	теж + N ₃₀ в підживлення рано навесні
Помірний	N ₁₅ P ₃₀ K ₁₅ до сівби	N ₃₀ P ₃₀ K ₁₅ до сівби
	теж + N ₃₀ в підживлення	теж + N ₃₀ в підживлення
Підвищений	N ₃₀ P ₆₀ K ₃₀ до сівби	N ₆₀ P ₆₀ K ₃₀ до сівби
	теж + N ₃₀ в підживлення	теж + N ₃₀ в підживлення

В якості пріоритетного погодно-кліматичного критерію ресурсів вологопоповнення ґрунту використовується також відносний показник – гідротермічний коефіцієнт (ГТК) Селянінова, який являє собою співвідношення між кількістю опадів за період (мм), коли середньодобова температура повітря вище 10°C, і сумою температур за цей період, помножене на 10 [1].

Характеристика умов зволоження [5] проводилась помісячно і періодах вегетації пшениці озимої за шкалою ГТК: до 0,49 – дуже сухо (д.с.); 0,50–0,57 – сухо (с.); 0,58–0,64 – помірно сухо (п.с.); 0,65–0,73 – засушливо (з.); 0,74–0,80 – помірно засушливо (п.з.); 0,81–0,90 – недостатньо зволожено (н.зв.); 0,91–1,00 – помірно зволожено (п.зв.); 1,00–1,10 – зволожено (зв.); 1,10–1,20 – підвищено зволожено (пд.зв.); 1,20–1,30 – добре зволожено (д.зв.); 1,40–1,50 – сильно зволожено (с.зв.); 1,50–1,60 – дуже сильно зволожено (д.сл.зв.); 1,60–1,75 – помірна волога (п.в.); 1,75–1,90 – волога (в.); 1,90–2,20 –

сильна волога (сл.в.); 2,20–2,70 – дуже сильна волога (д.сл.в.).

За даними агрометеорологічних спостережень в осінні місяці (вересень–листопад) I семиріччя обсервувалось в середньому 130 мм опадів з варіацією по роках від 74 до 193 мм і зокрема за середньодобової температури повітря вище 10°C їх зафіксовано 42 мм. У II семиріччі ці показники складали відповідно: 125, 27–179 і 75 мм (табл. 1).

У зимово-ранньовесняний період (грудень–березень) рідкі і тверді опади становили в середньому I семиріччі 156 мм, у II – 190 мм з середньорічними втратами вологи (зимовий стік, вимерзання, здув снігу тощо) 57,0 і 89,0 мм або 36,5 і 46,8% відповідно.

За весняно-літні місяці (квітень–червень) II семиріччя сума середньодобових температур повітря вище 10°C перебільшувала аналогічні показники I семиріччя на 116°C або 9,1%. При цьому у I семиріччі в середньому за вегетаційний рік обсервувалось 106 мм опадів, що на 35 мм менше у порівнянні з II семиріччям.

В цілому за вегетаційний період пшениці озимої у I семиріччі середньорічна сума атмосферних опадів за температури повітря 10°C і вище становила 148 мм, що на 63 мм менше, ніж за середньодобової температури нижче 10°C. Аналогічні показники II семиріччя складали відповідно 216 і 170 мм. При цьому за середньодобової температури повітря вище 10°C кількість опадів збільшилась на 68 мм, а за температури менше 10°C, навпаки, зменшилась на 41 мм.

Щорічне освоєння посівами пшениці озимої атмосферних опадів досить різнилось: у I семиріччі змінювалось від 65,6% до 100%, у II семиріччі – в межах 64,3–92,2%. Втрати вологи відбувались безпосередньо у зимово-ранньовесняний період. В середньому за семиріччя ці показники складали відповідно 13,7 і 18,7%.

У південно-східному регіоні Степу поряд з температурним режимом і опадами теплого періоду досить важливе, а інколи вирішальне, значення набувають умови зимівлі посівів пшениці озимої (табл. 2). Саме в зимовий період нерідко проявляються несприятливі агрометеорологічні умови: низькі від'ємні температури повітря, відлиги, або незначний сніговий покрив, глибоке промерзання ґрунту, утворення льодової кірки, зимові посухи, сильні вітри, що спричиняють навіть пилові бури. Подібні аномальні прояви погодно-кліматичних умов впливають на життєздатність рослин і виживаність посівів пшениці озимої. Загалом у I семиріччі теплі зими спостерігались двічі, помірні умови зимівлі (середні зими) – тричі і холодні зими – двічі, а в II семиріччі відмічено одну теплу зиму, чотири – помірні і дві – холодні зими з тривалістю зимового періоду по семиріччях відповідно 134 і 126 діб. Середньорічні дати припинення осінньої вегетації пшениці озимої у I семиріччі спостерігались 1 листопада, а її відновлення – 15 березня, у II семиріччі відповідно 14 листопада і 20 березня.

В умовах недостатнього зволоження для забезпечення повноцінного росту й розвитку рослин пшениці озимої в осінній період вирішальне значення належить достатнім запасам ґрунтової вологи на час (період) проведення сівби, які по чорному пару накопичувались щорічно, зокрема і у верхньому посівному шарі ґрунту (табл.3). Після непарового попередника достатні вологозапаси у I семиріччі спостерігались впродовж трьох років (тричі), а у II семиріччі – впродовж п'яти років із семи.

Таблиця 1 – Обсервація і розподіл атмосферних опадів упродовж вегетації та зимівлі пшеници озимої за середньодобової температури повітря $\sum T(^{\circ}C) > 10$ і $\sum T(^{\circ}C) < 10$ у 2001/02–2014/15 в.р.

Вегетаційний рік	Осінній період (вересень–листопад)			Зимово-весняний період (грудень–березень)			Весняно-літній період (квітень–червень)			В цілому за період вегетації і зимівлі (вересень–червень)			Освоєння опадів, мм	
	$\sum T(^{\circ}C) > 10$	опади, мм		рідкі, тверді опади, мм		$\sum T(^{\circ}C) > 10$	опади, мм		$\sum T(^{\circ}C) > 10$	опади, мм				
		усього	за $T(^{\circ}C) > 10$	усього	втрати		усього	за $T(^{\circ}C) > 10$		усього	за $T(^{\circ}C) > 10$	< 10		
І семиріччя														
2001/02	617	121	38	112	62	1336	150	132	1953	383	170	151	321	83,8
2002/03	619	193	96	138	138	1767	70	40	1786	401	136	127	263	65,6
2003/04	594	74	5	281	0	1196	172	169	1790	527	174	353	527	100
2004/05	589	131	35	167	55	1376	58	58	1965	356	93	208	301	84,6
2005/06	658	151	23	192	110	1099	158	115	1757	501	138	253	391	78,0
2006/07	653	98	18	110	7	1224	72	37	1877	280	55	218	273	97,5
2007/08	670	142	78	90	30	1303	232	192	1973	464	270	164	434	93,5
В середньому за 2001/02–2004/05 в.р.														
	629	130	42	156	57	1271	130	106	1900	416	148	211	359	86,3
ІІ семиріччя														
2008/09	697	98	86	274	128	1260	130	130	1957	502	216	158	374	74,5
2009/10	773	156	84	235	180	1335	113	105	2108	504	189	136	324	64,3
2010/11	534	167	65	179	71	1282	186	137	1816	532	202	259	461	86,6
2011/12	637	86	37	156	32	1592	169	162	2219	411	199	180	379	94,2
2012/13	928	27	18	198	75	1557	102	88	2485	327	106	146	252	77,1
2013/14	503	161	93	98	68	1413	212	208	1916	471	301	102	403	85,6
2014/15	608	179	143	191	66	1272	207	159	1880	577	302	209	511	88,6
В середньому за 2008/09–2014/15 в.р.														
	669	125	75	190	89	1387	160	141	2056	475	216	170	386	81,3

Таблиця 2 – Агрометеорологічні умови зимівлі пшеници озимої за 2001/02–2014/15 в.р.

Вегетаційний рік	Сума від'ємних середньодобових температур повітря		Тривалість періоду з температурою повітря, діб		Середньодобова температура повітря, $^{\circ}C$		Сніговий покрив		Найбільша глибина промерзання ґрунту, см	Відлиги			Абсолютна мінімальна температура на глибині вузла кущення, $^{\circ}C$	
	нижче $0^{\circ}C$	в т.ч. нижче $-5^{\circ}C$	нижче $0^{\circ}C$	в т.ч. нижче $-5^{\circ}C$	нижче $0^{\circ}C$	в т.ч. нижче $-5^{\circ}C$	тривалість, діб	висота, см		кількість	тривалість, діб	сума температур, $^{\circ}C$		
Сприятливі умови зимівлі (теплі зими) –3 (21,5%)														
2003/04	231	108	68	13	-3,4	-8,3	47	10	14	11	30	66		-5,5
2006/07	220	143	41	16	-5,4	-8,9	12	7	25	1	10	28		-7,5
2012/13	289	171	72	20	-4,0	-8,6	37	6*	20	1	6	21		-5,0
Помірні умови зимівлі (середні зими) –7 (50,0%)														
2001/02	405	316	54	28	-7,5	-11,3	40	4	30	1	2	3		-4,5
2004/05	373	283	69	32	-5,4	-8,8	33	6*	24	1	10	28		-5,5
2007/08	415	282	74	32	-5,6	-8,8	43	4*	48	2	6	9		-10,0
2008/09	386	285	70	26	-5,5	-11,0	55	9	31	4	18	46		-7,0
2009/10	441	356	75	38	-5,9	-9,4	63	11	31	7	18	39		-7,5
2013/14	331	279	54	25	-6,1	-11,2	47	3*	35	2	20	21		-5,0
2014/15	428	291	82	29	-5,2	-10,0	39	6*	27	1	15	38		-5,5
Несприятливі умови зимівлі (холодні зими) –4 (28,5%)														
2002/03	797	624	97	67	-8,2	-9,3	52	9*	62	7	12	20		-11,5
2005/06	595	498	79	38	-7,5	-13,1	47	12*	53	2	5	7		-7,5
2010/11	532	437	83	47	-6,4	-9,3	58	7	58	5	8	14		-9,5
2011/12	593	481	93	43	-6,4	-11,2	55	11	41	1	2	3		-11,5
В середньому за 2001/02 – 2007/08 в.р. (І семиріччя)														-6,5
В середньому за 2008/09 – 2014/15 в.р. (ІІ семиріччя)														-7,5
В середньому за 2001/02 – 2014/15 в.р.														-7,0
* – нестійкий сніговий покрив														

Таблиця 3 – Вологозабезпеченість агроценозів пшениці озимої, урожайність та ефективність від доспоживання залежно від попередників за 2001/02-2007/08 і 2008/09-2014/15 рр.

Роки	Запаси доступної вологи в шарі 0-50 см				Опади за період вересень-червень, мм	Сумарна евапотранспирація, мм	Урожайність зерна, т/га		Коефіцієнт евапотранспирації, мм/т			
	сівба		тверда стиглість				1	2	1	2		
	1*	2**	1	2								
І семиріччя												
2001/02	137	36	7	9	321	451	348	6.38	4.71	70.7	73.9	
2002/03	165	23	0	0	263	428	286	0.48	0.30	891.7	953.3	
2003/04	120	32	40	0	527	607	559	4.63	2.17	131.1	257.6	
2004/05	160	132	0	0	301	461	433	3.72	3.36	122.9	128.9	
2005/06	125	10	36	0	391	480	401	3.82	2.02	125.6	198.5	
2006/07	135	18	19	0	273	389	291	4.76	3.43	81.7	84.5	
2007/08	140	49	10	4	434	564	479	8.02	6.40	70.3	74.8	
В середньому за 2001/02–2007/08 в.р.												
	140	43	16	2	359	483	400	4.54	3.20	106.4	124.9	
В середньому за 2001/02, 2003/04–2007/08 в.р.												
	136	46	19	2	374	492	418	5.22	3.68	94.2	113.7	
ІІ семиріччя												
2008/09	190	27	9	0	374	555	401	7.26	4.21	76.4	95.2	
2009/10	153	13	17	0	324	460	337	5.74	3.97	80.1	84.8	
2010/11	130	40	33	2	461	558	499	6.58	4.38	84.6	113.9	
2011/12	115	13	30	6	379	464	386	4.49	3.01	103.3	128.2	
2012/13	165	8	5	0	252	412	260	6.11	3.75	67.4	69.3	
2013/14	150	25	12	8	403	541	420	8.04	6.26	67.3	67.1	
2014/15	147	95	53	27	511	605	579	5.65	3.86	107.1	150.0	
В середньому за 2008/09–2014/15 в.р.												
	150	32	23	6	386	513	412	6.27	4.20	81.8	98.0	
В середньому за 2008/09–2010/11–2012/13–2014/15 в.р.												
	143	35	21	7	388	522	416	6.56	4.40	79.6	94.5	

*1 – чорний пар, 2** – кукурудза на силос

Експериментально встановлено, що в паровому полі доступної вологи в півтораметровому шарі ґрунту на час проведення сівби у І семиріччі накопичувалось 120–165, у ІІ семиріччі – від 115 до 190 мм. Після кукурудзи на силос ці показники по семиріччях відповідно змінювались у межах 10–132 і 8–95 мм. В подальшому поповнення ґрунтових вологозапасів зрахунок атмосферних опадів щорічно змінювалось. Так, I семиріччі їх надходження коливалось в межах 263–527 мм, у ІІ семиріччі – від 252 до 512 мм. Сумарні вологозапаси у І семиріччі в середньому складали по чорному пару 483 мм, після кукурудзи на силос – 400 мм, що менше ніж у ІІ семиріччі на 30 і 12 мм відповідно.

Зазначений комплекс агроекологічних умов осіннього періоду, особливості зимівлі, а також весняно-літнього періоду в поєднанні визначали умови росту й розвитку рослин, формування їх продуктивності і врожайності агроценозів пшениці озимої по семиріччях.

По чорному пару найвища врожайність зерна пшениці озимої формувалась у І семиріччі: 2008, 2002, 2007 і 2004 р., а найбільш ефективно ґрунтові вологої і опади використовувались у 2007/08, 2001/02, 2006/07 в.р. При цьому урожайність складала відповідно 8,02; 6,38 і 4,76 т/га з коефіцієнтами евапотранспирації: 70,3; 70,7 і 81,7 мм на тонну зерна. Після кукурудзи на силос найбільший збір зерна складав 6,40 (2008 р.), 4,71 (2002 р.) і 3,43 т/га (2007 р.) з витратами вологи 74,8; 73,9 і 84,5 мм на 1 т зерна відповідно.

У ІІ семиріччі по чорному пару максимальна урожайність становила 8,04 (2014 р.), висока – 7,26 (2009 р.) і 6,58 т/га (2011 р.) з коефіцієнтами евапотранспирації 67,3; 76,4 і 65,8 мм/т зерна. При розміщенні пшеници озимої після кукурудзи на силос найбільший збір зерна отримано у 2014 р. – 6,26; 2011 р.– 4,38 і 2009 р.– 4,21 т/га з відповідними коефіцієнтами евапотранспирації 67,1; 113,9 і 95,2 мм на тонну зерна.

В регіональних умовах недостатнього зволоження південно-східного Степу диференціація агроекологічних умов вирощування пшеници озимої по семиріччях через гідротермічний коефіцієнт дає можливість більш ґрунтовніше оцінити періоди і етапи росту й розвитку її агроценозів. В таблицях 4 і 5 наведені щорічні гідротермічні умови передпосівного, осіннього і весняно-літнього періодів як в цілому за вегетацію пшеници озимої, так і помісячно, а також в найбільш важливі фази росту й розвитку цієї культури на різних фонах живлення та рівень її врожайності в залежності від попередників.

Дослідженнями встановлено, що кращі умови зволоження передпосівного періоду спостерігались у 2003, 2004 і 2012 рр. В осінній період і зокрема у вересні достатнє зволоження забезпечувалось у 2002, 2007–2010 рр. і 2013–2014 рр., тобто двічі у І семиріччі і в п'ять років ІІ семиріччя. У весняно-літній період вегетації найкращі гідротермічні умови відмічено чотири рази (2002, 2004, 2006 і 2008 рр.) у І семиріччі, а також у 2009, 2011, 2012, 2014 і 2015 рр. впродовж ІІ семиріччя.

Таблиця 4 – Гідротермічний коефіцієнт (чисельник), умови зволоження (знаменник), урожайність пшениці озимої в залежності від попередників і фонів живлення за 2001/02–2007/08 в.р.

Місяці, фони доб- рив	Вегетаційні роки							Середнє за 2001/02– 2007/08	
	2001/02	2002/03	2003/04	2004/05	2005/06	2006/07	2007/08	без 2002/03	
Передпосівний період									
VIII	0.364 д.с.	0.354 д.с.	1.006 з.в.	3.550 ул.в.	0.141 д.с.	0.233 д.с.	0.510 с.	0.830 н.з.в.	0.904 п.з.в.
Осінній період									
IX	0.783 п.з.	1.865 в.	0.011 д.с.	0.712 з.	0.438 д.с.	0.263 д.с.	1.510 д.сл.з.в.	0.814 н.з.в.	0.633 п.с.
IX–XI	0.613 п.с.	1.554 д.сл.з.в.	0.084 д.с.	0.598 п.с.	0.350 д.с.	0.279 д.с.	1.170 пд.з.в.	0.668 з.	0.523 с.
Весняно-літній період									
IV–V	1.308 д.з.в.	0.069 д.с.	0.766 п.з.	0.434 д.с.	0.512 с.	0.165 д.с.	2.023 сл.в.	0.794 п.з.	0.906 п.з.в.
V	1.486 сл.з.в.	0.069 д.с.	1.046 з.в.	0.308 д.с.	0.360 н.з.в.	0.165 д.с.	0.704 з.	0.564 с.	0.668 з.
VI	0.580 п.с.	0.636 п.с.	2.232 д.сл.в.	0.409 д.с.	1.451 сл.з.в.	0.425 д.с.	0.846 н.з.в.	0.919 п.з.в.	0.920 п.з.в.
IV–VI	0.986 п.з.в.	0.340 д.с.	1.410 сл.з.в.	0.424 д.с.	1.048 з.в.	0.304 д.с.	1.473 сл.з.в.	0.853 н.з.в.	0.933 п.з.в.
За вегетаційний період									
IX–XI	0.868 н.з.в.	0.760 п.з.	0.970 п.з.в.	0.476 д.с.	0.786 п.з.	0.295 д.с.	1.370 д.з.в.	0.791 п.з.	0.796 п.з.
Урожайність по чорному пару, т/га									
Без добрив	5.86	0.22	4.35	3.32	3.42	4.31	7.63	4.16	4.82
Теж + N ₃₀	6.13	0.27	4.60	3.55	3.64	4.64	7.92	4.39	5.08
N ₁₅ P ₃₀ K ₁₅	6.36	0.43	4.48	3.45	3.73	4.70	7.90	4.44	5.10
Теж + N ₃₀	6.61	0.53	4.75	3.69	3.94	4.96	8.09	4.65	5.34
N ₃₀ P ₆₀ K ₃₀	6.56	0.66	4.65	4.10	3.99	4.88	8.20	4.72	5.40
Теж + N ₃₀	6.79	0.77	4.94	4.23	4.20	5.08	8.37	4.91	5.60
Урожайність по кукурудзі на силос, т/га									
Фон без добрив	4.19	0.13	1.94	2.64	1.37	2.74	5.54	2.65	3.07
Теж + N ₃₀	4.47	0.17	2.22	2.94	1.79	3.17	6.04	2.97	3.44
N ₃₀ P ₃₀ K ₁₅	4.62	0.23	2.02	3.37	1.89	3.43	6.23	3.11	3.59
Теж + N ₃₀	4.84	0.35	2.32	3.62	2.20	3.77	6.64	3.39	3.90
N ₆₀ P ₆₀ K ₃₀	4.96	0.35	2.14	3.70	2.28	3.63	6.87	3.42	3.93
Теж + N ₃₀	5.17	0.54	2.39	3.86	2.58	3.87	7.06	3.64	4.16

По чорному пару, де за період від збирання попередників до сівби озимини в півторараметровому шарі ґрунту відбувалося накопичення вологозапасів в межах 140–150 мм, усереднений приріст вро-жаю пшеници озимої по фонах добрив складав у I семиріччі 0,52–0,54 т/га, а у II семиріччі 0,48–0,52 т/га, тобто виявився рівнозначним (табл.6).

У I семиріччі по чорному пару приріст вро-жаю від підживлення посівів пшеници озимої азотним добривом у дозі N₃₀ в кінці фази кущення рослин на різноудобрених фонах дещо зменшувався з підвищеннем дози допосівних добрив з 0,23–0,26 до 0,19–0,20 т/га. Окупність азотного підживлення з підвищеннем дози фонових добрив також зменшувалась з 7,7–8,7 до 6,3–6,7 кг зерна на 1 кг діючої речовини туків. Разом з тим у II семиріччі, завдяки кращим гідротермічним умовам у весняно-літній період, спостерігалося підвищення ефективності азотного підживлення в дозі N₃₀. Приріст вро-жаю по допосівних фонах добрив складав 0,29–0,36 т/га з окупністю 1 кг д.р. туків 9,7–12,0 кг зерна.

Після кукурудзи на силос додатковий збір зерна пшеници озимої від внесення фонових добрив перед сівбою в середньому складав у II семиріччі 1,32–1,39 т/га, тоді як у I семиріччі – лише 0,66–0,73 т/га (табл.7). Така різниця у прирості вро-жаю обумовлена підвищеною вологозабезпеченістю цього попередника, як в осінній, так і весняно-літній періоди переважно від обсервації атмосферних опадів, що спостерігались за середньодобової температури повітря вище 10⁰С і становила по семиріччям відповідно 74–141 і 42–106 мм.

У I семиріччі приріст вро-жаю пшеници озимої від допосівних фонових добрив до контролю становив при внесенні N₃₀P₃₀K₁₅ – 0,46–0,52 т/га; N₆₀P₆₀K₃₀ – 0,77–0,86 т/га, тоді як у II семиріччі ці показники складали відповідно 0,92–0,99 і 1,57–1,64 т/га, тобто майже подвоювались. Якщо з проведенням ранньовесняного підживлення азотним добривом у дозі N₃₀ в I семиріччі приріст вро-жаю пшеници озимої складав 0,22–0,32 і 0,23–0,37 т/га, то у II семиріччі підвищувався на 0,50–0,59 і 0,52–0,61 т/га відповідно.

Таблиця 5 – Гідротермічний коефіцієнт (чисельник), умови зволоження (знаменник), урожайність пшеници озимої в залежності від попередників і фонів живлення за 2008/09–2014/15 в.р.

Місяці, фони доб- рив	Вегетаційні роки							Середнє за 2008/09– 2014/15	
	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15	2008/09– 2014/15	в т.ч. без 2011/12
Передпосівний період									
VIII	0.370 д.с.	0.042 д.с.	0 д.с.	0.109 д.с.	1.234 дб.зв.	0.207 д.с.	0.232 д.с.	0.300 д.с.	0.329 д.с.
Осінній період									
IX	1.435 сл.зв.	1.174 пд.зв.	1.221 дб.зв.	0.643 з.	0.124 д.с.	1.900 в.	2.616 д.сл.в.	1.271 дб.зв.	1.379 дс.зв.
IX–XI	1.234 дб.зв.	1.082 зв.	1.221 дб.зв.	0.576 п.с.	0.188 д.с.	1.845 в.	2.348 д.сл.в.	1.122 дб.зв.	1.208 дб.зв.
Весняно-літній період									
IV–V	1.395 дс.зв.	1.000 п.зв.	0.669 з.	1.098 зв.	0.466 д.с.	1.562 д.сл.зв.	0.462 д.с.	0.953 п.зв.	0.928 п.зв.
V	1.685 п.в.	1.116 пд.зв.	0.605 п.с.	1.508 д.сл.зв.	0.584 п.с.	1.698 п.в.	0.540 с.	1.103 пд.зв.	1.025 зв.
VI	0.726 з.	0.584 п.с.	0.468 д.с.	0.899 н.зв.	0.698 з.	1.344 дс.зв.	1.997 сл.в.	1.087 зв.	1.119 пд.зв.
IV–VI	1.029 зв.	0.784 п.з.	1.063 зв.	1.015 зв.	0.566 с.	1.471 сл.зв.	1.247 дб.зв.	1.017 зв.	1.018 зв.
За вегетаційний період									
IX–XI	1.102 пд.зв.	0.894 н.зв.	1.113 пд.зв.	0.890 н.зв.	0.425 д.с.	1.571 д.сл.зв.	1.604 п.в.	1.050 зв.	1.080 зв.
Урожайність по чорному пару, т/га									
Без добрив	6.71	5.28	6.19	4.27	5.72	7.76	5.30	5.89	6.16
Теж + N ₃₀	7.10	5.61	6.63	4.59	6.01	8.15	5.61	6.24	6.52
N ₁₅ P ₃₀ K ₁₅	7.26	5.63	6.35	4.59	5.99	7.85	5.51	6.17	6.43
Теж + N ₃₀	7.52	5.92	6.72	4.79	6.27	8.18	5.81	6.46	6.74
N ₃₀ P ₆₀ K ₃₀	7.37	5.89	6.61	4.24	6.20	7.95	5.69	6.28	6.62
Теж + N ₃₀	7.58	6.13	6.97	4.45	6.46	8.37	6.00	6.57	6.92
Урожайність по кукурудзі на силос, т/га									
Без добрив	3.15	2.83	3.19	2.30	2.83	4.79	2.69	3.11	3.25
Теж + N ₃₀	3.65	3.57	3.94	2.74	3.41	5.32	3.25	3.70	3.86
N ₃₀ P ₃₀ K ₁₅	3.90	3.68	4.18	2.75	3.45	6.45	3.79	4.03	4.24
Теж + N ₃₀	4.36	4.34	4.81	3.10	3.90	6.93	4.25	4.53	4.76
N ₆₀ P ₆₀ K ₃₀	4.75	4.36	4.77	3.47	4.26	6.85	4.33	4.68	4.89
Теж + N ₃₀	5.44	5.04	5.40	3.72	4.66	7.19	4.86	5.19	5.43

Таблиця 6 – Порівняльна урожайність пшеници озимої по чорному пару, її приріст та ефективність фонів живлення за 2001/02–2014/15 в.р.

Фон жив- лення	І семиріччя				II семиріччя				Приріст урожаю- зерна на II семиріччі до I, т/га		
	урожай- ність, т/га	в т.ч. прибав- ка від добри- ва, т/га		окупність туків , кг зерна на 1 кг д.р.	урожай- ність, т/га	в т.ч. прибав- ка від добри- ва, т/га		окупність туків , кг зер- на на 1 кг д.р.			
		фон	N ₃₀	фон	N ₃₀	фон	N ₃₀	фон	N ₃₀		
1. Без доб- рив (конт- роль)	4.16* 4.82**				5.89* 6.16**					1.73 1.34	
2. N ₃₀ в пі- дживлення	4.39 5.08		0.23 0.26		7.7 8.7	6.24 6.52		0.35 0.36		11.7 12.0	1.85 1.44
3. N ₁₅ P ₃₀ K ₁₅	4.44 5.10	0.28 0.28		4.7 4.7		6.17 6.43	0.28 0.27		4.7 4.5		17.3 1.33
4. N ₁₅ P ₃₀ K ₁₅ + N ₃₀	4.65 5.34	0.49 0.52	0.21 0.24	5.4 5.8	7.0 8.0	6.46 6.74	0.57 0.58	0.29 0.31	6.3 6.4	9.7 10.3	1.81 1.40
5. N ₃₀ P ₆₀ K ₃₀	4.72 5.40	0.56 0.58		4.7 4.8		6.28 6.62	0.39 0.46		3.2 3.8		1.56 1.22
6. N ₃₀ P ₆₀ K ₃₀ + N ₃₀	4.91 5.60	0.75 0.78	0.19 0.20	5.0 5.2	6.3 6.7	6.57 6.92	0.68 0.76	0.29 0.30	4.5 5.1	9.7 10.0	1.66 1.32
В середньому по удобреных фонах											
	4.62 5.30	0.52 0.54	0.21 0.23	4.9 5.1	7.0 7.7	6.34 6.65	0.48 0.52	0.31 0.32	4.7 4.9	10.3 10.8	1.72 1.35

* – в чисельнику 2001/02–2007/08 в.р.

** – у знаменнику 2001/02,2003/04–2007/08 в.р.

* – в чисельнику 2008/09–2014/15 в.р.

** – у знаменнику 2008/09–2010/11,2013/14–2014/15 в.р.

Таблиця 7 – Порівняльна урожайність пшениці озимої по кукурудзі на силос, її приріст та ефективність фонів живлення за 2001/02–2014/15 в.р.

Фон живлення	І семиріччя				ІІ семиріччя				Приріст урожаю зерна у І семиріччя до І, т/га		
	урожайність, т/га	в т.ч. прибавка від добрив, т/га		окупність туків, кг зерна на 1 кг д.р.		урожайність, т/га	в т.ч. прибавка від добрив, т/га				
		фон	N ₃₀	фон	N ₃₀		фон	N ₃₀			
1. Без добрив (контроль)	2,65* 3,07**					3,11* 3,25**			0,46 0,18		
2. N ₃₀ в під-живлення	2,97 3,44		0,32 0,37		10,7 12,3	3,70 3,86		0,59 0,61	19,7 20,3	0,73 0,42	
3. N ₃₀ P ₃₀ K ₁₅	3,11 3,59	0,46 0,52		6,1 6,9		4,03 4,24	0,92 0,99		12,3 13,2	0,92 0,65	
4. N ₃₀ P ₃₀ K ₁₅ + N ₃₀	3,39 3,90	0,74 0,83	0,28 0,31	9,9 11,1	9,3 10,3	4,53 4,76	1,42 1,51	0,50 0,52	18,9 20,1	1,14 0,86	
5. N ₆₀ P ₆₀ K ₃₀	3,42 3,93	0,77 0,86		5,1 5,7		4,68 4,89	1,57 1,64		10,5 10,9	1,26 0,96	
6. N ₆₀ P ₆₀ K ₃₀ + N ₃₀	3,64 4,16	0,99 1,09	0,22 0,23	6,6 7,3	7,3 7,7	5,19 5,43	2,08 2,18	0,51 0,54	13,9 14,5	1,55 1,27	
В середньому по удобрених фонах											
	3,31 3,80	0,74 0,83	0,27 0,30	6,9 7,8	9,1 10,1	4,43 4,64	1,50 1,58	0,53 0,55	14,3 14,7	17,8 18,5	1,12 0,84

* – в чисельнику 2001/02–2007/08 в.р.

** – у знаменнику 2001/02, 2003/04–2007/08 в.р.

* – в чисельнику 2008/09–2014/15 в.р.

** – у знаменнику 2008/09–2010/11, 2013/14–2014/15 в.р.

Окупність фонових добрив N₃₀P₃₀K₁₅ і N₆₀P₆₀K₃₀ складала у І семиріччі 6,1–6,9 та 5,1–5,7 кг зерна на 1 кг д.р. туків, а в поєданні з азотним підживленням N₃₀ ці показники становили 9,9–11,1 і 6,6–7,3 кг. За умови підвищення дози фонових добрив окупність азотного підживлення (N₃₀) знижувалась. На неудобреному фоні окупність туків складала 10,7–12,3 кг, на фонах N₃₀P₃₀K₁₅ і N₆₀P₆₀K₃₀ відповідно: 9,3–10,3 і 7,3–7,7 кг зерна. У ІІ семиріччі окупність допосівних добрив N₃₀P₃₀K₁₅ і N₆₀P₆₀K₃₀ становила 12,3–13,2 і 10,5–10,9 кг зерна на 1 кг д.р. туків, тобто підвищувалась в 1,9–2,1 рази. Найвища окупність азотного підживлення 19,7 і 20,3 кг зерна на 1 кг д.р. туків спостерігалась на неудобреному фоні та N₆₀P₆₀K₃₀. Дещо знижувався цей показник до 17,0–18,0 кг при внесенні до сівби N₆₀P₆₀K₃₀ і до 16,7–17,3 кг зерна на фоні N₃₀P₃₀K₁₅. Найбільша окупність азотного підживлення (19,7–20,3 кг зерна на 1 кг д.р. туків) відмічалась на контрольному варіанті (без добрив).

Висновки. В південно-східному Степу впродовж 2001/02–2007/08, 2008/09–2014/15 вегетаційних років простежується змінюваність погодно-кліматичних умов теплого періоду року в бік потепління: збільшується обсервація атмосферних опадів за середньодобової температури повітря вище 10°C, що прямо і опосередковано позитивно впливає на ріст і розвиток рослин пшениці озимої та урожайність її агроценозів.

У зимовий період спостерігається тенденція подовження тривалості від'ємних температур повітря, в деякій мірі збільшується глибина промерзання ґрунту, а також кількість рідких і твердих опадів.

Вкрай несприятливі агроколігічні умови проявились у 2002/03 в.р. з надзвичайно лютою зимию і дуже сильною посухою у весняно-літній період, а також у 2011/12 в.р. з помірною осінньою посухою і тривалими міцними морозами та пониженнем температури ґрунту на глибині залягання вузла кущення рослин пшениці озимої до -11,5°C.

За період від сівби пшениці озимої до кінця її вегетації обсервація атмосферних опадів складала у І семиріччі в середньому 359 мм із щорічним їх варіюванням в межах 263–527 мм, у ІІ семиріччі – 386 мм з коливаннями від 252 до 511 мм. За середньодобової температури повітря вище 10°C у І семиріччі спостерігалось 148 мм опадів, у ІІ – 216 мм з середньорічним освоєнням опадів посівами пшениці озимої відповідно 86,3 і 81,3%.

ГТК за Селяниновим, як відносний показник характеристики умов звологення і поповнення ґрунтових вологозапасів, щорічно суттєво змінювався упродовж вегетації посівів пшениці озимої. У І семиріччі осінні періоди виявилися посушливими, весняно-літні недостатньо зволоженими. В 2002/03 вегетаційному році надмірне зволоження спостерігалось восени і дуже сухим виявився весняно-літній період. Добре зволоження восени відмічалось впродовж п'яти років із семи ІІ семиріччя. Суха і дуже суха осінь спостерігалась двічі у 2011 і 2012 рр. Весняно-літній період виявився посушливим лише 2013 р.

По чорному пару сумарна евапотранспирація агроценозів пшеници озимої змінювалась у І семиріччі в межах 389–607 мм, у ІІ семиріччі від 412 до 605 мм, а після кукурудзи на силос ці показники по семиріччях складали відповідно 286–559 та 260–579 мм.

Середньорічна урожайність пшениці озимої по фонах живлення чорного пару складала у I семиріччі 4,54 т/га, у II – 6,27 т/га і за винятком несприятливих 2002/03 в.р. і 2011/12 в.р. відповідно по семиріччях – 5,22 і 6,56 т/га. Після кукурудзи на силос середньофонова урожайність пшениці озимої по семиріччях зменшувалась до 3,20 і 4,20 т/га, а без даних несприятливих років (2002/03 і 2011/12 в.р.) підвищувалась до 3,68 і 4,40 т/га.

Коефіцієнти евапотранспірації агроценозів пшениці озимої по чорному пару складали в середньому у I семиріччі – 106,4 мм/т, у II – 81,8 мм/т, в тому числі за винятком несприятливих погодних умов 2002/03 в.р. і 2011/12 в.р. відповідно: 94,2 і 79,6 мм на тонну зерна. Після кукурудзи зазначені показники змінювались по семиріччях від 124,9 і 98,0 мм до 113,7 і 94,5 мм/т зерна.

По чорному пару на фоні допосівного внесення повного мінерального добрива $N_{15}P_{30}K_{15}$ та в поєданні з азотним підживленням N_{30} в кінці фази кущення рослин у II семиріччі забезпечувалась висока середньорічна урожайність пшениці озимої (відповідно 6,46 і 6,74 т/га) з окупністю фонового добрива 6,3–6,4 кг зерна і азотного підживлення 9,7–10,3 кг зерна на 1 кг д.р. туків. Подвоєння дози фонового добрива до $N_{30}P_{60}K_{30}$ обумовлювало підвищення урожайності до 6,57 т/га, а за умови азотного підживлення збір зерна зростав до 6,92 т/га з набагато меншою окупністю допосівного добрива лише 4,5–5,1 кг зерна на 1 кг д.р. туків. У I семиріччі за аналогічної системи удобрення найбільший збір зерна складав 3,64 і 4,16 т/га з окупністю фонового добрива 5,5–6,1 і азотного підживлення 7,3–7,7 кг зерна на 1 кг д.р. туків.

Комплекс більш сприятливих агрокліматичних умов у поєданні з технологічними факторами зумовлював підвищення середньорічної урожайності пшениці озимої по чорному пару у II семиріччі відносно I семиріччя на неудобреному фоні на 1,73–1,34 т/га і в середньому по удобрених фонах живлення на 1,72–1,35 т/га. Після кукурудзи на силос на фоні без добрив середньорічна урожайність пшениці озимої у II семиріччі в порівнянні з I семиріччям підвищилась лише на 0,46–0,18 т/га, а в середньому по удобрених фонах на 1,12–0,84 т зерна з 1 гектара.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Сайко В. Ф. Наукові основи землеробства в контексті змін клімату / В. Ф. Сайко // Вісник аграрної науки. – 2008. – № 11. – С. 5-10.
2. Нестерець В. Г. Зміни клімату у південно-східній частині Степу: агрокліматичні й техногенні фактори формування урожайності зернових культур / В. Г. Нестерець, І. В. Кротінов, В. І. Мотренко // Бюлєтень Інституту зернового господарства. – 2010. – № 38. – С. 158-165.
3. Наукові основи агропромислового виробництва в зоні Степу України (Редкол. М.В. Зубець та ін.). – К.: Аграрна наука, 2010. – 980 с.
4. Національна програма «Зерно України». – Дніпропетровськ, 2011. – 82 с.
5. Полупан М. І. Ґрунтово-екологічні зони, підзони, провінції / М. І. Полупан, В. Б. Соловей, В. А. Величко // Вісник аграрної науки. – 2011. – № 1. – С. 14-21.